

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010060
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120010060.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2020 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného I. E. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Pp/6/2020 zo dňa 25.02.2020.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 5PP/6/2020 zo dňa 25.02.2020 podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného I. E. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/37/2014 zo dňa 14.04.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/37/2014 zo dňa 02.03.2015 o neosvedčení v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tos/49/2015 zo dňa 23.04.2015, z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 100 dní uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/83/2012 zo dňa 24.09.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/83/2012 zo dňa 14.07.2015 o nariadení náhradného trestu, z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov 8 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/56/2016 zo dňa 20.07.2016, z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/62/2014 zo dňa 24.07.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/62/2014 zo dňa 02.11.2016 o neosvedčení.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť dňa 28.02.2020 prostredníctvom svojho obhajcu, v dôvodoch ktorej uviedol, že si je plne vedomý voľnej úvahy súdu pri rozhodovaní o jeho podmieňanom prepustení, ale má za to, že súd vadne vyhodnotil dôvody jeho žiadosti. Napriek jeho predošlým trestom si až počas pobytu v ÚVV a ÚVTOS uvedomil svoju reálnu závislosť na alkohole, čo po uložení predošlých trestov, najmä vzhľadom na svoju životnú neskúsenosť a vek, nemal. Ako 36-ročný človek má záujem zaradiť sa riadne do chodu spoločnosti a byť pre spoločnosť prospešný. Účelom ukladania trestov je okrem sankčnej funkcie aj funkcia prevýchovná. Pri prevýchovej funkcii je ale podľa jeho názoru dôležité skúmať aj osobnosť páchatela a v danom prípade by chcel toto viac rozviesť. Ako už vyššie uviedol, je osobou závislou na alkohole. Všetky jeho protispoločenské aktivity, ktoré vyústili do porušenia záujmov chránených trestným zákonom a následným uložením trestov, boli vždy doposiaľ v jeho živote uložené len z dôvodu, že tieto skutky spáchal v silnom alkohole opojení. Má za to, že pokiaľ by absolvoval ústavnú liečbu, tak by sa vedel do spoločnosti riadne zaradiť. Túto ústavnú liečbu, ktorá by sa týkala vyliečenia z ťažkej alkoholologickej závislosti, by chcel absolvovať počas podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Jeho ďalší pobyt v nápravnom zariadení je v súčasnej dobe preňho veľmi skľučujúci, no najmä pri jeho hlbšom si uvedomení, že vyše 10 rokov strávil a zabil zbytočne čas vo svojom živote vo väzeniach z dôvodu jeho alkoholologickej závislosti, čo ho doviedlo k presvedčeniu, že toto musí čím skôr napraviť. Jeho náprava po konzultáciách s väzenským psychológom, sociálnym pracovníkom ako aj pedagógom by bola podľa jeho názoru reálne úspešná, pokiaľ by po podmieňanom prepustení mohol absolvovať spomínané protialkoholické liečenie ústavnou formou. Ak by mu bolo také

opatrenie súdom uložené, o to viac by nadobudol presvedčenie, že spoločnosť mu dala reálnu šancu na to, aby sa napravil, čo v živote zle vykonal sčasti aspoň tým, že by sa začal reálne liečiť. Zároveň by pri pobyte na slobode chcel začať pôsobiť v treťom sektore mimovládnych organizáciách, ktoré sa venujú liečbam a zachyteniu recidivistov, ktorí svoje trestné činy páchajú pod vplyvom alkoholu. Je pochopiteľné, že ako mladý človek, ktorý sa narodil a vyrastal na Záhorí, kde od útleho veku bol kojnený slivovicou a vínom, čo je podporované miestnym folklórom, nevedomky prepadol do veľmi hlbokej závislosti a alkohole už v mladom veku. Prakticky od 14 rokov bol silným konzumentom alkoholických nápojov. Počas svojho pobytu v nápravnovýchovných zariadeniach mal hlavne zo začiatku vždy veľmi silné abstinenčné príznaky, čo ale z dôvodu svojej nevyzretosti nevedel dosť dobre analyzovať. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vrátil vec späť na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby sa prvostupňový súd aspoň hlbšie zaoberal úprimnosťou a realnosťou jeho nožnej nápravy v nadväznosti na dlhodobý prospech, ktorý by takéto jeho podmienené prepustenie pre spoločnosť vyvolalo. V súčasnej dobe je jeho stav mysle nastavený na vyliečenie sa a zaradenie do spoločnosti. Pokiaľ si vykoná celkovú dĺžku trestu a nebolo by mu umožnené dostať šancu a byť podmienené prepustený na slobodu, bude to mať na jeho osobnosť ten dôsledok, že si bude myslieť, že spoločnosť nemá záujem pomôcť mu. Zdôraznil, že počas celého výkonu trestu a pobytu v nápravnovýchovnom zariadení sa v plnej miere snažil zapájať do aktivít a bolo mu udelené vysoké množstvo disciplinárnych pochvál. Tiež požiadal, aby mohol byť opätovne vypočutý, kde by mohol dôvodnosť a objektivitu svojich tvrdení preukázať.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd v prvom rade preskúmaval postup konajúceho súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu z pohľadu jeho zákonnosti. Konštatuje, že konajúci súd vykonal verejné zasadnutie za splnenia podmienok, na ktorom vypočul odsúdeného a prečítal listinné dôkazy, ktoré mohli tvoriť podklad jeho rozhodnutia. Odsúdenému tak vytvoril podmienky na predloženie argumentácie o jeho podmienenom prepustení a umožnil mu aj vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a v rámci konečného návrhu predniesť aj jeho obhajcovi dôvody, pre ktoré by mal byť podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Uvedené preukazuje dodržanie procesného postupu podľa pravidiel stanovených Tr. poriadkom.

Následne sťažnostný súd preskúmaval vecnú správnosť napadnutého uznesenia, ktorým konajúci súd zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody pre nespĺnenie materiálnych podmienok ustanovených v § 66 ods. 1 Tr. zákona. Podľa nich súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a po a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, po b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Konajúci súd skonštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia, že formálne podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody boli splnené k 11.01.2020. S týmto záverom sa sťažnostný súd stotožnil, pretože k tomuto dátumu odsúdený I. E. mal vykonanú jednu polovicu z postupne uložených trestov za prečiny porušovania domovej slobody, neplnenie si vyživovacej povinnosti a neoprávnené používanie motorového vozidla v celkovej výmere 2 roky 100 dní a dve tretiny z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 4 rokov 8 mesiacov za zločiny šírenia toxikománie a sexuálneho násillia, teda v celkovej výmere 4 roky 90 dní od 12.10.2015, kedy nastúpil do výkonu väzby, ktorá mu bola započítaná do výkonu trestu odňatia slobody vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2T/56/2016.

Z obsahu predložených spisov totiž vyplýva, že odsúdený I. E. bol rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/83/2012 zo dňa 24.09.2012 uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý prečin mu bol uložený peňažný trest vo výmere 300,- eur, ktorý

nevykonával, preto uznesením tohto súdu zo dňa 14.07.2015 mu bol nariadený výkon časti náhradného trestu odňatia slobody 100 dní. Trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/37/2014 zo dňa 14.04.2014, v spojení s uznesením tohto súdu zo dňa 02.03.2015 a s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tos/49/2015 zo dňa 23.04.2015 bol ods. I. E. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a Okresný súd Malacky mu trestným rozkazom zo dňa 24.07.2014 pod sp. zn. 1T/62/2014 v spojení s uznesením zo dňa 02.11.2016 za prečin neoprávneného používania motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne. Ostatne bol ods. I. E. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov 8 mesiacov rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/56/2016 zo dňa 20.06.2016 za zločiny šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona a sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, ktorý v súčasnosti vykonáva. To plynie z chronológie výkonu postupne uložených trestov, keďže dňa 12.10.2015 bol odsúdený vzatý do väzby v trestnej veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/56/2016, z ktorej bol prepustený dňa 21.10.2015 z dôvodu nástupu výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/37/2014, následne od 21.10.2016 pokračoval vo výkone trestu odňatia slobody 100 dní vo veci tohto súdu pod sp. zn. 1T/83/2012 a od 29.01.2017 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov 8 mesiacov vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/56/2016. Podľa skráteného výpisu klienta odsúdený by mal teda nastúpiť výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/62/2014 dňa 20.09.2021.

Ako to z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, súd môže podmienečne prepustiť odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ak sú splnené okrem formálnych podmienok aj materiálne podmienky, ktoré spočívajú v preukázaní polepšenia sa a v dôvodnosti očakávania vedenia riadneho života v budúcnosti.

Je faktom, že odsúdený I. E. svojím správaním preukazuje snahu polepšenia sa, keďže v období od nástupu do výkonu trestu mu boli uložené disciplinárne odmeny, na čo aj poukázal v dôvodoch napadnutého uznesenia aj konajúci súd. Z obsahu rozhodnutí o udelení disciplinárnych odmen, ktoré si sťažnostný súd zaobstaral, ale vyplýva, že odsúdený tieto získal predovšetkým za plnenie si svojich pracovných povinností, či za práce na zlepšenie prostredia ústavu a za pomocné práce, resp. za čistiace a upratovacie práce. Z uvedeného možno teda usudzovať, že odsúdený, ktorý nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody (trest odňatia slobody vykonával už päťkrát vrátane trestu odňatia slobody vykonávaného v NVÚ pre mladistvých, ktorý mu bol zahladený), pozná veľmi dobre systém a pomery vo výkone trestu a teda vie, ako získať aj disciplinárne odmeny, na ktoré sa prihladá pri hodnotení splnenia materiálnych podmienok pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pretože odsúdený má svojím správaním a plnením svojich povinností preukázať polepšenie. Sťažnostný súd nevylučuje ani to, že pokiaľ je odsúdený pod dohľadom, svoje správanie koriguje do požadovanej formy. Preto záver konajúceho súdu, že odsúdený iba prispôbil svoje správanie výkonu trestu, zodpovedá zisteným skutočnostiam.

Ďalšou podmienkou je predpoklad vedenia riadneho života odsúdeným po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru konajúceho súdu, ani táto podmienka u odsúdeného nie je splnená, pretože odsúdený bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody a aj napriek tomu sa opätovne dopustil ďalších trestných činov, za ktoré mu boli ukladané rôzne druhy trestov.

Aj s týmto záverom je potrebné súhlasiť, pretože doterajší život odsúdeného poukazuje na recidívu v páchaní trestnej činnosti. Odsúdený pácha trestnú činnosť od svojich 15 rokov veku, čo vyplýva z odpisu registra trestov (vo veku 15 rokov 10 mesiacov bol prvýkrát odsúdený za majetkovú trestnú činnosť rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/112/1999). Vo veku 36 rokov má za sebou 14 odsúdení, z ktorých päť trestov odňatia slobody postupne vykonával v rokoch 2003, 2004, 2009, 2011, 2015, pritom po ostatnom odsúdení opätovne spáchal vyššie konštatované trestné činy, za ktoré v súčasnosti vykonáva postupne uložené štyri tresty odňatia. Len ťažko preto možno uveriť odsúdenému, že počas výkonu trestu odňatia slobody zmenil svoj postoj a povedie po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a to najmä za situácie, ak naďalej prezentuje, že je osobou závislou na alkohole od svojich 14 rokov veku a túto závislosť počas doby 22 rokov svojho života neriešil žiadnym spôsobom. Odsúdený totiž mal dosť možností, aby po výkone jednotlivých trestov mohol zmeniť svoj postoj k životu a preukázať, že doteraz uložené tresty mali svoj prevýchočný vplyv a pôsobili naňho pozitívne. Ak odsúdený argumentuje, že absolvovaním ústavnej protialkoholickej liečby sa prínavrátí do riadneho

života, ani toto jeho tvrdenie nemá svoj základ. Z registra trestov totiž vyplýva, že už v roku 2007 mu bolo uložené popri podmiennečnom odloženom výkone trestu odňatia slobody aj obmedzenie vo forme zákazu požívania alkoholických nápojov, ktoré opakovane bolo uložené aj v roku 2009, pritom v roku 2009 mu následne bolo uložené protialkoholické liečenie ambulantnou formou, z čoho je zrejmé, že súdy v rámci svojej právomoci postupne ukladali odsúdenému aj také opatrenia, ktoré mu mali napomôcť eliminovať závislosť. Odsúdený však na to počas doby takmer 12 rokov (minimálne od roku 2007) dostatočným spôsobom nereflektoval a preto v súčasnosti ním prezentované postoje k zmene vedenia života nemožno oprieť o žiadne zistenia. V roku 2007 mal už 25 rokov, jeho osobnosť bola vyzretá a teda pokiaľ chcel sa zaradiť do riadneho života, mohol tak urobiť.

Vychádzajúc aj z týchto úvah sťažnostný súd uzavrel, že odsúdený nespĺňa zákonom stanovené podmienky na podmiennečné prepustenie a tento záver konajúceho súdu, ktorý tvoril podklad pre jeho rozhodnutie, považoval za vecne správny, a napadnuté rozhodnutie za zákonné.

K návrhu odsúdeného k uloženiu protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktoré by malo napomôcť aj jeho resocializácii, sťažnostný súd už len stručne uvádza, že v rámci vykonávacieho konania súdy nemajú právomoc ukladať takéto opatrenie.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a ako takú, keďže nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného, ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.